

Provincsbyerne. Hvis en Lærer eller Lærerinde der vækker Beboernes Mistillid, er der ikke langt fra et Møde til en Klage til de paagældende Autoriteter. Ude paa Landet er man ikke saa bange for at holde et offentligt Møde og at sammenkalde alle Sognets Beboere.

Naar nu de Vanskeligheder for en fri Kritik, jeg her har nævnet, ere til Stede, og naar det er mig umuligt at faa Lejlighed til f. Eks. indenfor Lærerstandens egne Organisationer at fremføre det Materiale, jeg har til at belyse denne Sag, er egentlig Døren lukket og der er ikke andet tilbage end her eller paa Møder ude omkring i Landet at fremsætte min Kritik. Jeg har haft Lejlighed til at konferere med en Del af de københavnske Lærere og Lærerinder — ikke Medlemmer af disse Organisationers Bestyrelser, men menige Medlemmer —, og de indrømmede mig, at der burde gives mig Adgang til at gøre Lærerstandens Medlemmer bekendte med de Klager, jeg har at fremføre, og den Motivering, der ligger bag ved disse. Men endnu har det ikke været mig muligt at faa et saadant Møde sammenkaldt. Jeg har blandt andet foreslaaet disse Lærere og Lærerinder, at man skulde tage et Udtog af Straffeprotokollerne for et bestemt Tidsrum indenfor de sidste 3—4 Aar og saaledes, at de bleve sammenstillede for de forskellige Skoler og Lærerkrafter. Jeg vilde da være villig til at gøre Afbigt, hvis det viste sig, at jeg ikke havde Ret, og at det kun var et lille Mindretal af Skolernes Krafter, som terroriserede Skolerne, og at det kun var en lille Del af Børnene, der fik unødig korporlig Revselse og Tugt. Det lykkedes mig ikke at faa nogen til at høre efter dette Forslag. Derfor kommer jeg nu til den højtærede Kultusminister og ogsaa til Finansudvalget med en Anmodning om, at man fremskaffer et Udtog af Straffeprotokollerne fra alle vore Provinsskoler, de københavnske Skoler og Landsbyskolerne, og at Rigsdagen bliver gjort bekendt med det Materiale, der her kommer til at foreligge, og at vi faa det fremlagt oppå i Bureauet, efter at Finansudvalget har gjort sig bekendt dermed. Hvis saa det Materiale, der her fremkommer fra Landsbyskolerne, Provinsskolerne og de københavnske Skoler, ikke godtgør Berettigelsen af den Anklage, jeg har rejst, skal jeg paa det Sted, hvor jeg nu er fremkommen med min Anklage og Besværinger, være parat til at gøre den fornødne Afbigt.

Men jeg er aldeles overbevist om, at det nok skal godtgøre Berettigelsen af mine Anker, fordi jeg ikke alene har beskæftiget mig med Forholdene i de københavnske Skoler, men ogsaa med Forholdene i Provinsskolerne, og at det nok skal vise sig, at de fleste Lærere i Danmark behøve ikke at tage deres Tilflugt til Anvendelse af korporlige Straffemidler.

Naar det Spørgsmaal rejses, og det maa jo rejses, hvad der skal sættes i Stedet for de hidtil benyttede Revselsesmidler, skal jeg sige, at der skal selvfølgelig ikke sættes noget i Stedet for Spanskørret. Vi skulle ikke have Riset genindført, vi skulle ikke have andre korporlige Straffemidler. Men hvad vi skulle ind paa, er i ganske anderledes Grad end hidtil at udsondre de Børn, som have vanskeligt ved at følge med i Skolen. Jeg tænker ikke paa dette at udsondre dem fra Skolen og Klasserne uden i Tilfælde, hvor de ere abnorme, men jeg tænker paa, at det skal gøres til Pligt, naar der er noget særligt i Vejen med et Barn, at gøre sig bekendt med, hvad Grunden er til, at der er noget i Vejen med dette Barn. Jeg kender her i København en meget human og udmærket Skolemand, som har for Skik, naar en af hans Lærere eller Lærerinder meddeler ham, at der er et Barn, som ikke kan følge med, som har været raat eller usikkert eller har lavet gale Streger, at sige til vedkommende: Vil De lade Barnet komme ned til mig, og naar den vedkommende Dreng eller Pige kommer ned til ham paa Kontoret, siger han til Barnet: Hør min lille Dreng, kan du komme hjem til mig i Aften Kl. 7, jeg vil gerne tale med dig, du behøver ikke at spise til Aften hjemme, du kan faa noget at spise hos mig. Barnet kommer saa hjem til ham og leger en Time eller halvanden med hans Børn, saa det bliver lidt fortroligt med Omgivelserne, og saa tager han Barnet ind til sig i sit Værelse og taler med det om dets Forhold i Hjemmet. Naar han paa den Maade kommer til Kundskab om, at der er daarligere Forhold i Hjemmet, eller at Barnet bliver overanstrengt paa Arbejdspladsen, undersøger han de Forhold, som ere Skyld i, at dette Barn er forsømt, og paataler det. I adskillige Tilfælde har han derved opnaaet, at Børn ere blevne befriede for Lidelser i Hjemmet og paa Arbejdspladsen, og han har opnaaet udmærkede Resultater.

Noget saadant mener jeg maa der gøres, det er ikke for stort et Krav at stille til Skolen. Naar der bevilges saa betydelige Midler — om end ikke for be-